

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Savska cesta 62, Zagreb

Poslovni broj: PŽ-2394/2026-3

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Jagode Crnokrak, predsjednika vijeća, Mladena Šimundića, suca izvjestitelja i Marije Bakule Vugrinec, člana vijeća, u stečajnom postupku nad dužnikom SPORTINA d.o.o. u stečaju, OIB: 68039275991, Zagreb, Koranska ulica 2, odlučujući o žalbi razriješene stečajne upraviteljice Ane Marie Kellegher iz Zagreba, Krajiška ulica 25/1, OIB: 86890331310, protiv rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-3060/2024-71 od 12. svibnja 2026., u sjednici vijeća održanoj 8. srpnja 2026.

r i j e š i o j e

Odbija se kao neosnovana žalba razriješene stečajne upraviteljice Ane Marie Kellegher iz Zagreba, Krajiška ulica 25/1, OIB: 86890331310 te se potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-3060/2024-71 od 12. svibnja 2026.

Obrazloženje

1. Pobijanim rješenjem je Ana Maria Kellegher, OIB: 86890331310, Zagreb, Krajiška ulica 25/1, razriješena dužnosti stečajnog upravitelja u ovom stečajnom predmetu (točka I. izreke); za novog stečajnog upravitelja imenovan je Juraj Blažičko, OIB: 50076496723, Zagreb, Ulica Petra Petrovića Njegoša 6 (točka II. izreke) te je određeno da je dosadašnji stečajni upravitelj dužan predati svoje dužnosti novom stečajnom upravitelju u roku od tri dana (točka III. izreke).

2. U obrazloženju rješenja prvostupanjski sud navodi da je u obavljanju nadzora nad radom stečajnog upravitelja, sukladno svojoj ovlasti iz čl. 90. st. 1. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj: 71/15, 104/17, 36/22 i 27/24; dalje: SZ), ocijenio da stečajna upraviteljica svoju dužnost ne obavlja uspješno, savjesno i uredno. Takav zaključak prvostupanjski sud je izveo naročito na temelju činjenice da stečajna upraviteljica nije ponosila izvješća u propisanim vremenskim intervalima i nije postupala po nalogu suda koji joj je upućen radi razjašnjenja okolnosti izostalih isplata osiguranih potraživanja radnika. Stoga je prvostupanjski sud na temelju

odredbe iz čl. 91. st. 1. SZ-a u vezi s čl. 89. SZ-a riješio kao u točki I. izreke pobijanog rješenja, dok je odluka iz točke II. izreke donesena na temelju odredbe iz čl. 91. st. 6. SZ-a.

3. Protiv tog rješenja žalbu je podnijela razriješena stečajna upraviteljica Ana Maria Kellegher, pobijajući ga u cijelosti, zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, pogrešne primjene materijalnog prava te zbog povrede načela razmjernosti i svrhovitosti u stečajnom postupku.

3.1. U žalbi navodi: da je svoju dužnost obavljala savjesno, uredno i u skladu sa zakonom; da je po preuzimanju predmeta zatekla iznimno složeno stanje dokumentacije i poslovanja stečajnog dužnika, dijelom budući da je knjigovodstvena i poslovna dokumentacija društva prije otvaranja stečaja u velikoj mjeri premještena u Republiku Sloveniju, zbog čega je žaliteljica bila primorana samostalno, uz pomoć vlastitog knjigovodstva rekonstruirati i obračunavati tražbine radnika po osnovi neisplaćenih plaća i drugih prava iz radnog odnosa; da je posebne poteškoće predstavljala činjenica da je društvo SPORTINA BLED d.o.o., koje je raspolagalo dijelom relevantne dokumentacije, također završilo u stečaju pa je pribavljanje dokumentacije bilo otežano i dugotrajno; da je u predmetnom stečajnom postupku prijavljeno ukupno 25 tražbina drugog višeg isplatnog reda te 80 tražbina radnika prvog višeg isplatnog reda te da je žaliteljica sve prijave tražbina obradila i razvrstala u skladu sa zakonom.

3.2. U odnosu na otvaranje posebnog namjenskog računa radi isplate osiguranih tražbina radnika, ističe da je Agencija za osiguranje radničkih tražbina dopisom od 21. siječnja 2026. zatražila otvaranje tog računa te da je žaliteljica odmah po zaprimanju zahtjeva pristupila otvaranju posebnog računa u Erste & Steiermärkische Bank d.d., ali da je postupak otvaranja računa bio značajno otežan dodatnim zahtjevima banke za osobnim očitovanjima i dokumentacijom čije pribavljanje je žaliteljici bilo otežano jer joj dokumentacija prethodne uprave nije bila predana pa ju je morala pribavljati putem sudskog registra, pri čemu joj je objašnjeno da će izdavanje dokumentacije trajati zbog arhiviranja dokumentacije na više lokacija. Ističe da je unatoč takvim objektivnim poteškoćama, kontinuirano požurivala banku te je na njezino inzistiranje banka naposljetku odobrila otvaranje računa i prije dostave cjelokupne dokumentacije, o čemu uz žalbu dostavlja dokaze u vidu prijepisa mailova s bankom.

3.3. Ističe da je nakon dostave broja računa Agenciji za osiguranje radničkih tražbina, 25. ožujka 2026. izvršena uplata sredstava za radnička potraživanja u ukupnom iznosu od 134.526,89 EUR, a žaliteljica je već 1. travnja izvršila isplatu radnicima, dakle unutar zakonskog roka od osam dana iz čl. 31. st. 3. Zakona o osiguranju radničkih tražbina. Nakon toga, da je preostala isplata jednoj radnici, Branki Ćosić, u odnosu na koju se čekala odluka po žalbi vezanoj uz pravo na otpremninu, ali nakon što je Agencija 6. svibnja 2026. uplatila iznos od 5.406,77 EUR, žaliteljica je radnici izvršila isplatu već 8. svibnja 2026., ponovno unutar zakonskog roka.

3.4. Stoga ističe da u konkretnom slučaju nije došlo do oštećenja prava radnika niti do propuštanja zakonskih rokova za isplatu sredstava nakon što su ista bila doznačena na poseban račun, o čemu kao dokaz uz žalbu prilaže izvode banke u odnosu na sve predmetne uplate/isplate.

3.5. Ističe da prvostupanjski sud u pobijanom rješenju navodi da žaliteljica nije otvorila račun iz „nepoznatih razloga“, ali da su razlozi postojali i da su bili objektivne prirode, vezani uz zahtjeve banke i pribavljanje dokumentacije kojom žaliteljica nije raspolagala, zbog čega smatra da su zaključci suda o nesavjesnom i neurednom postupanju preuranjeni i nepotpuno utvrđeni.

3.6. Osim toga, ističe da je u izvješću od 27. siječnja 2026. izričito navela da je postupak otvaranja posebnog računa u tijeku pa je sud bio upoznat sa poduzetim radnjama.

3.7. U odnosu na činjenicu da žaliteljica nije postupila po zaključku suda od 13. travnja 2026., ističe da nije imala namjeru ignorirati sudski nalog niti izbjegavati komunikaciju sa sudom već da je čekala konačnu realizaciju posljednje isplate radnici Branki Ćosić kako bi sudu dostavila objedinjeno i cjelovito izvješće. Osim toga, navodi da je 14. travnja 2026. bila podvrgnuta medicinskom zahvatu amniocentezi (invazivno uzimanje plodove vode kod trudnica radi genetske analize), nakon čega joj je preporučeno strogo mirovanje nekoliko dana, a što je privremeno utjecalo na njezinu radnu sposobnost i dovelo do propuštanja roka za očitovanje. O tim okolnostima dostavlja uz žalbu medicinsku dokumentaciju.

3.8. Naglašava kako je tijekom cijelog postupka komunicirala s radnicima, Agencijom, Poreznom upravom i drugim uključenim osobama, s time da je njezina komunikacija s radnicima bila izrazito intenzivna jer je uključivala svakodnevne telefonske pozive, elektroničku komunikaciju te osobne dolaske radnika u ured žaliteljice pa čak i na njezinu kućnu adresu, pri čemu je žaliteljica na sve upite nastojala odgovoriti pravodobno i detaljno.

3.9. Osim aktivnosti vezanih uz radnička potraživanja, ističe da je tijekom postupka sudjelovala i u postupcima pred Poreznom upravom radi inspekcijskog nadzora povezanog s mogućim poreznim nepravilnostima stečajnog dužnika, obavljala popis imovine u skladištima te poduzimala radnje radi unovčenja stečajne mase.

3.10. Stoga smatra da pobijano rješenje ne uzima u obzir ukupnost njezinog rada i poduzetih aktivnosti tijekom vođenja ovog stečajnog postupka, već da se temelji pretežito na jednoj procesnoj situaciji vezanoj uz zakašnjelo očitovanje sudu i otežano otvaranje posebnog računa, iako su sva radnička potraživanja u konačnici uredno isplaćena u zakonskim rokovima.

3.11. Zbog svega navedenog, smatra da njezino razrješenje predstavlja prestrogu i nerazmjernu mjeru, imajući u vidu da nije nastupila šteta za stečajne vjerovnike ni radnike, da su radnička potraživanja isplaćena u zakonskim rokovima, da je žaliteljica kontinuirano poduzimala radnje radi dovršetka postupka te da se

predmetni stečajni postupak nalazi u završnoj fazi odnosno potrebno je još podnijeti završni račun. Smatra da je svrha odredbe iz čl. 91. SZ-a zaštita urednog vođenja postupka u slučajevima ozbiljnih i trajnih propusta u radu upravitelja, a da u konkretnom slučaju te okolnosti nisu ostvarene. Stoga predlaže ukinuti pobijano rješenje te joj omogućiti nastavak obavljanja dužnosti stečajne upraviteljice radi dovršetka predmetnog stečajnog postupka.

4. Žalba nije osnovana.

5. Pobijano rješenje ispitano je na temelju odredbe čl. 365. st. 1. i 2. i čl. 381. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 129/00, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 25/13 i 89/14, 70/19, 80/22 i 114/22; dalje: ZPP) u vezi s čl. 10. SZ-a, u granicama razloga navedenih u žalbi, pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba postupka iz čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 13. i 14. ZPP-a i na pravilnu primjenu materijalnog prava.

6. Prvostupanjski sud je temeljem isprava u spisu utvrdio slijedeće činjenice:

- da je 24. veljače 2026. Agencija za osiguranje radničkih potraživanja podnijela tom sudu prigovor na rad stečajne upraviteljice u kojem navodi da se dopisom od 21. siječnja 2026. obratila stečajnoj upraviteljici radi otvaranja posebnog namjenskog računa stečajnog dužnika za prihvrat uplate osiguranih tražbina radnika, da je taj dopis stečajna upraviteljica zaprimila 28. siječnja 2026. te da je o istome stečajnu upraviteljicu još jednom upozorila i putem elektroničke pošte 6. veljače 2026., a sve u cilju ispunjenja dužnosti propisane odredbom iz čl. 31. st. 1. Zakona o osiguranju radničkih tražbina („Narodne novine“ broj 70/17 i 18/23),

- da je sud u vezi isplata osiguranih tražbina radnika tijekom veljače i ožujka 2026. zaprimio upite ranijih radnika Valentine Patračec, Martine Kisić i Petre Nižetić, u kojima isti navode da su od strane Agencije primili rješenje kojim se utvrđuje njihovo pravo na isplatu osiguranih tražbina, ali da isplata nije uslijedila jer stečajna upraviteljica nije otvorila poseban namjenski račun za prihvat uplate osiguranih tražbina radnika, a osim toga, da stečajna upraviteljica ne odgovara na poruke elektroničke pošte niti na telefonske pozive,

- da je sud, s obzirom na to da je stečajna upraviteljica u svom posljednjem izvješću od 26. siječnja 2026. navela kako je u tijeku otvaranje posebnog namjenskog računa za prihvat uplate osiguranih tražbina radnika, zaključkom od 13. travnja 2026. naložio stečajnoj upraviteljici da u roku od osam dana dostavi izvješće o tijeku stečajnog postupka, stanju stečajne mase te da se posebno očituje na podneseni prigovor Agencije,

- da stečajna upraviteljica do dana donošenja pobijanog rješenja nije postupila po tom nalogu suda.

6.1. Stoga je prvostupanjski sud ocijenio da je jedina zapreka za isplatu osiguranih tražbina ranijih zaposlenika stečajnog dužnika, otvaranje posebnog namjenskog računa za prihvat uplate osiguranih tražbina radnika, a koji račun stečajna upraviteljica iz nepoznatih razloga nije otvorila. Navedenu činjenicu prvostupanjski sud je utvrdio upravo temeljem stanja spisa. Prvostupanjski sud navodi da su razlozi neotvaranja posebnog namjenskog računa ostali nepoznati

budući da stečajna upraviteljica nije postupila po nalogu suda od 13. travnja 2026. da se o tome očituje, a da iz dostavljenih prigovora proizlazi da stečajna upraviteljica, osim što ignorira nalog suda, nije dostupna niti za upite radnika koji se raspituju o tome zašto nisu primili uplatu osigurane tražbine. Osim toga, prvostupanjski sud uzima u obzir i da je posljednje izvješće stečajna upraviteljica podnijela sudu 26. siječnja 2026. te da nakon toga nije dostavila izvješće, čak niti na poziv suda, čime je postupila protivno dužnosti iz čl. 89. st. 2. SZ-a.

7. Uzevši u obzir navedena utvrđenja prvostupanjskog suda, ali i okolnosti koje proizlaze iz isprava dostavljenih uz žalbu, ovaj sud prihvaća da je postojao zakonski razlog za razrješenje stečajne upraviteljice u konkretnom slučaju, u vidu nepostupanja po nalogu suda. S druge strane, ovaj sud ne može prihvatiti ocjenu prvostupanjskog suda o tome da stečajna upraviteljica u konkretnom slučaju svoju dužnost nije obavljala uspješno, savjesno i uredno.

8. Naime, uvidom u spis proizlazi:

- da je žaliteljica imenovana stečajnim upraviteljem rješenjem prvostupanjskog suda od 7. ožujka 2025.,
- da je 26. svibnja 2025. podnijela izvješće o gospodarskom položaju stečajnog dužnika i njegovim uzrocima sa financijskim izvješćem od otvaranja stečajnog postupka do 26. svibnja 2025. i predračunom troškova za naredno tromjesečno razdoblje (od 26. svibnja 2025. do 26. kolovoza 2025.), obavijesti o postupcima u tijeku i prijedlozima za daljnje postupanje (str. 109. do 115. spisa),
- da 2. lipnja 2025. dostavlja tablicu prijavljenih tražbina za izvještajno i ispitno ročište i popis imovine i obveza, popis vjerovnika i popis stečajne mase (str. 346. do 368. spisa).
- da je prisustvovala ispitnom ročištu od 24. lipnja 2025.,
- da je podneskom od 10. srpnja 2025. predložila sudu odbaciti nepravovremene prijave tražbina (str. 5167. spisa),
- da je 19. rujna 2025. podnijela izvješće o tijeku stečajnog postupka i stanju stečajne mase (str. 5225. do 5228. spisa),
- da je prisustvovala skupštini vjerovnika 28. listopada 2025.,
- da je 7. studenog 2025. predložila sudu ispravak tablice priznatih tražbina u odnosu na vjerovnika prvog višeg isplatnog reda Kristinu Popović (sad Kos),
- da je 26. siječnja 2026. podnijela sudu izvješće o tijeku stečajnog postupka i stanju stečajne mase (str. 5276. i 5277. spisa).

9. Također, iz isprava dostavljenih uz žalbu proizlazi:

- da je stečajna upraviteljica najkasnije u veljači ove godine kontaktirala Erste&Steiermärkische Bank d.d. radi otvaranja posebnog računa te da je navedena banka u ožujku ove godine odobrila otvaranje računa,
- da je stečajna upraviteljica komunicirala s radnicima, Poreznom upravom i drugim uključenim osobama vezano za stečajni postupak putem elektroničke komunikacije,

- da je posebni namjenski račun otvoren u ožujku ove godine te da su isplate bivšim radnicima stečajnog dužnika izvršene u razdoblju od 25. ožujka 2026. do 8. svibnja 2026.,
- da je stečajna upraviteljica obavila medicinski zahvat u trudnoći 14. travnja 2026.

10. Stoga proizlazi da je do naloga prvostupanjskog suda iz zaključka od 13. travnja 2026., stečajna upraviteljica uredno obavljala glavne dužnosti na koje ju zakon obvezuje pa tako i podnosila tromjesečna izvješća u smislu odredbe iz čl. 89. st. 2. SZ-a.

11. Međutim, točno je da žaliteljica nije postupila sukladno nalogu suda iz zaključka od 13. travnja 2026. kojom joj je naloženo da u roku od osam dana dostavi izvješće o tijeku stečajnog postupka, stanju stečajne mase te da se posebno očituje na podneseni prigovor Agencije za osiguranje radničkih potraživanja, što je već osobito važan razlog za razrješenje u smislu odredbe iz čl. 91. st. 1. SZ-a kojom je propisano da sud može po službenoj dužnosti ili na prijedlog odbora vjerovnika ili skupštine vjerovnika razriješiti stečajnog upravitelja ako svoju dužnost ne obavlja uspješno ili iz drugih važnih razloga, a osobito ako ne postupa po nalogu suda.

12. Žaliteljica svoje nepostupanje po nalogu suda opravdava medicinskim razlozima, koje ovaj sud uvažava u određenoj mjeri, ali koji razlozi ne opravdavaju nesuradnju sa sudom. To stoga što prvostupanjski sud bez takve suradnje i komunikacije sa stečajnom upraviteljicom kao važnim tijelom stečajnog postupka ne može niti imati saznanja o činjenici da je žaliteljica u vrijeme donošenja zaključka prvostupanjskog suda od 13. travnja 2026. uistinu već otvorila poseban namjenski račun za prihvrat uplata osiguranih tražbina radnika te štoviše, da su te tražbine u najvećem dijelu i isplaćene zaključno sa 1. travnjem 2026. (osim radnice Branke Ćosić kojom je isplata izvršena 8. svibnja 2026.), dakle, prije izdavanja sudskog naloga stečajnoj upraviteljici. U situaciji kad prvostupanjski sud nema saznanja o takvim važnim činjenicama, a s druge strane, postoje prigovori i predstavke drugih uključenih strana (Agencije i nekolicine bivših radnika) koje su upućene sudu i na koje je sud dužan odgovoriti, a posebice uzevši u obzir da se radi o hitnom postupku – prvostupanjski sud nije imao druge nego donijeti ovdje pobijano rješenje koje je u svemu u skladu sa zakonom odnosno odredbom iz čl. 91. st. 1. SZ-a.

13. Osim navedenog razloga nepostupanja po nalogu suda, prvostupanjski sud kao razlog razrješenja žaliteljice navodi i činjenicu da je posljednje izvješće stečajna upraviteljica podnijela 26. siječnja 2026. te da nakon toga nije dostavila izvješće, čak niti na poziv suda čime je postupila protivno dužnosti propisanoj u čl. 89. st. 2. SZ-a.

14. U vezi s time valja kazati da uistinu iz spisa proizlazi da je posljednje izvješće žaliteljica podnijela 26. siječnja 2026. te da do donošenja ovdje pobijanog rješenja, dakle do 12. svibnja 2026. nije podnijela novo izvješće, niti po pozivu suda od 13. travnja 2026., čime je prekršila svoju dužnost iz čl. 89. st. 2. SZ-a jer su od 26. siječnja do 12. svibnja protekla tri mjeseca unutar kojih je žaliteljica bila dužna podnijeti izvješće.

14.1. Nepodnošenje izvješća žaliteljica opravdava okolnosti da se u odnosu na radnicu Branku Ćosić čekala odluka po žalbi vezanoj uz pravo na otpremninu pa je žaliteljica čekala konačnu realizaciju posljednje isplate navedenoj radnici kako bi sudu dostavila objedinjeno i cjelovito izvješće.

14.2. Te okolnosti međutim, ne opravdavaju potpuni izostanak komunikacije sa sudom jer je žaliteljica imala mogućnost o svim okolnostima koje sada iznosi u žalbi obavijestiti pravovremeno i prvostupanjski sud.

14.3. Upravo izostanak suradnje i obavješćavanja od strane žaliteljice je doveo do ovakve situacije u kojoj je prvostupanjski sud, s jedne strane, bio dužan odgovoriti na predstavke i upite trećih strana, o stvarima o kojima nije imao saznanja, a nije ih mogao dobiti od žaliteljice koja se na pozive suda oglašila u smislu izostanka bilo kakve obavijesti pa makar i obavijesti o nemogućnosti postupanja po nalogu suda zbog okolnosti koje sad iznosi u žalbi.

15. U takvoj situaciji, unatoč tome što ovaj sud ne može zaključiti o tome da je žaliteljica svoju dužnost obavljala neuredno i nesavjesno odnosno neuspješno, te unatoč tome što iz isprava dostavljenih uz žalbu proizlazi da je stečajna upraviteljica u konačnici izvršila sve potrebne radnje u ovom stečajnog postupku pa tako i otvaranje posebnog računa za prihvrat osiguranih tražbina radnika, ostvarena je osobito važna pretpostavka za njezino razrješenje uslijed nepostupanja po nalogu suda. Ovaj sud ne nalazi da postoje nepravilnosti i nezakonitosti prilikom donošenja prvostupanjskog rješenja koje bi opravdale drugačiju odluku od one koju je donio prvostupanjski sud.

16. Slijedom svega navedenog, kako ne postoje razlozi zbog kojih se rješenje pobija, a ni razlozi na koje drugostupanjski sud pazi po službenoj dužnosti, valjalo je odlučiti kao u izreci primjenom odredbe čl. 380. t. 2. ZPP-a u vezi s čl. 10. SZ-a.

Zagreb, 8. srpnja 2026.

Predsjednik vijeća
Jagoda Crnokrak

Broj zapisa: **9-3088a-75485**

Kontrolni broj: **01dfe-cf832-250f5**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.